

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

3 St-756/16

Ref. 65 PŽ-6816/2016-2

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

04-11-2016

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom LAGUNA POESIS d.o.o. OIB 42454978232, sa sjedištem u Zadru, Stjepana Radića 19, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika MARTINO FACCHI, Mapello, Via XI Febbraio 16, Republika Italija, kojeg zastupaju punomoćnici Drago Tolić i Josip Tolić, odvjetnici u Zadru, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-756/16-29 od 15. srpnja 2016., u sjednici vijeća održanoj 11. listopada 2016.

riješio je

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika, ukida rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-756/16-29 od 15. srpnja 2016. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-756/16-29 od 15. srpnja 2016. pozvane su sve osobe koje imaju pravni interes za provođenje stečajnog postupka nad dužnikom da u roku od 15 dana od isteka osmog dana od dana objave tog rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda, solidarno uplate predjuam za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka u iznosu od 31.500,00 kn na žiro-račun suda (točka I. izreke), a ako to ne učine sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka nad dužnikom (točka II. izreke) i određeno da će se rješenje objaviti na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda istog dana kada je doneseno (točka III. izreke).

Stečajni vjerovnik Martino Facchi je protiv rješenja pravovremeno podnio žalbu tvrdeći da je doneseno suprotno odredbama Stečajnog zakona i Zakona o parničnom postupku te da su činjenice nepotpuno utvrđene na štetu žalitelja. U žalbi u bitnom navodi kako je privremeni stečajni upravitelj dostavio izvješće o tijeku prethodnog postupka i stanju stečajne mase, ali smatra da je time samo djelomično obavio zadatke koje mu je sud odredio, posebno s obzirom na navode iz podneska žalitelja od 28. lipnja 2016., na koje nije dobio odgovor ni

od privremenog stečajnog upravitelja, ni od prvostupanjskog suda koji je pobijano rješenje donio potpuno paušalno. Tvrdi da iz izvješća privremenog stečajnog upravitelja, kao i iz obrazloženja pobijanog rješenja, nije jasno što čine obveze dužnika, kome su iznajmljene drvene kućice, za koje razdoblje i koliki je iznos zakupnine, te posebno ima li dužnik i neke druge imovine i zašto nije uzeta u obzir imovina na čije je postojanje ukazivao žalitelj. Smatra da je prvostupanjski sud postupio suprotno odredbi članka 11. stavak 3. Stečajnog zakona i učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. u vezi s člankom 8. Zakona o parničnom postupku, te nije utvrdio važne činjenice. Također tvrdi kako privremeni stečajni upravitelj nije ispunio svoje obveze u cijelosti jer nije ispitao mogu li se imovinom dužnika namiriti troškovi stečajnog postupka, a prvostupanjski sud je propustio tražiti dopunu izvješća. Zaključno žalitelj navodi kako još uvijek ne postoje pretpostavke iz članka 132. Stečajnog zakona i predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Uz žalbu prilaže više fotografija koje prikazuju imovinu dužnika za koju tvrdi da je privremeni stečajni upravitelj nije uzeo u obzir u svom izvješću.

U odgovoru na žalbu, sadržanom u podnesku od 19. rujna 2016., privremeni stečajni upravitelj je naveo kako su netočne sve tvrdnje žalitelja, te opisao tijek prethodnog postupka i radnje koje je poduzeo. Smatra da je upitno mogu li se iz imovine dužnika namiriti troškovi stečajnog postupka i obveze stečajne mase s obzirom na stanje imovine i mogućnost njenog unovčenja. Na kraju dodaje kako je vjerovnik osnivač dužnika koji se zajedno sa zastupnikom po zakonu oglušio o poziv upravnog tijela za uklanjanje objekata s gradske plaže, pa su oni uklonjeni o trošku dužnika, čime su stvoreni dodatni troškovi demontaže, premještanja, prijevoza i smještaja tih objekata koji čine dužnikovu imovinu.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja, pored ostalog, stoji da je privremeni stečajni upravitelj u svom izvješću naveo kako dužnik, osim pet drvenih montažnih kućica nema nikakve druge imovine, pa bi se iz te imovine troškovi stečajnog postupka mogli samo djelomično podmiriti, dok se ne bi nipošto mogli podmiriti vjerovnici stečajne mase i stečajni vjerovnici, zbog čega je predložio donošenje odluke o istovremenom otvaranju i zaključenju stečajnog postupka. Postupajući po odredbi članka 132. stavak 1. i 2. Stečajnog zakona, prvostupanjski sud je pozvao sve zainteresirane osobe da uplate predujam za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka u iznosu od 31.500,00 kn, a sastoje se od nagrade stečajnom upravitelju u iznosu od 20.000,00 kn, nagrade privremenom stečajnom upravitelju u iznosu od 10.000,00 kn, troškova sređivanja i arhiviranja poslovnih dokumentacije dužnika u iznosu od 1.000,00 kn i troškova otvaranja i zatvaranja računa i naknade u banci u iznosu od 500,00 kn.

Osnovano žalitelj tvrdi kako izvješće privremenog stečajnog upravitelja, na temelju kojega je prvostupanjski sud donio pobijano rješenje, ne sadrži podatke o prihodima po osnovi zakupnine za pet drvenih montažnih kućica koje je privremeni stečajni upravitelj dao u zakup, kao ni o njihovoj novčanoj vrijednosti, prihodima po osnovi zakupa druge dužnikove imovine, a ni podatke o tome gdje se nalazi druga dužnikova imovina i kolika je njena vrijednost. Pored toga, to izvješće je samo sebi proturječno jer je u dijelu koji nosi naziv „Stanje stečajnog dužnika i stečajne mase“ pod točkom 1. navedeno da se unovčenjem navedenih pet drvenih kućica mogu podmiriti troškovi stečajnog postupka, a pod točkom 4. da se ti troškovi mogu podmiriti samo djelomično. Jednako tako, izvješće je proturječno i u dijelu u kojem privremeni stečajni upravitelj utvrđuje da dužnik osim navedenih pet drvenih kućica nema nikakve druge imovine, iako je uz podnesak od 14. rujna 2016. priložio dopunu ugovora o zakupu montažnih kućica sklopljen 15. srpnja 2016. Nadalje, iz dopisa gradonačelnika grada Paga proizlazi kako je dužnik imao ukupno sedam montažnih objekta od kojih su dva demontirana i pohranjena u skladištu. Sve navedeno govori u prilog tome da izvješće privremenog stečajnog upravitelja doista ne sadrži sve činjenice bitne za odluku o tome mogu li se iz dužnikove imovine podmiriti troškovi stečajnog postupka, da bi sud na temelju tog izvješća prihvaćajući prijedlog privremenog stečajnog upravitelja mogao donijeti rješenje iz članka 132. stavak 1. Stečajnog zakona.

Prema odredbi članka 132. stavak 1. Stečajnog zakona ako prije otvaranja stečajnoga postupka sud utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka da u roku od 15 dana uplate predum za namirenje troškova prethodnoga i otvorenoga stečajnog postupka.

Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da je sud prije donošenja rješenja dužan utvrditi stanje imovine dužnika i njenu vrijednost do te mjere da može s izvjesnošću zaključiti mogu li se iz nje namiriti troškovi stečajnog postupka. Pri tome nije dovoljno da se sud samo pozove na izvješće privremenog stečajnog upravitelja nego to izvješće treba savjesno i brižljivo ocijeniti uzimajući u obzir i druge podatke kojima raspolaže. Jednako tako sud je dužan ocijeniti i mišljenje privremenog stečajnog upravitelja o tome koliko mogu iznositi predvidljivi troškovi stečajnog postupka i ovisno o tome odrediti visinu preduma koji treba uplatiti da bi sud proveo stečajni postupak. Ovo posebno zato da se određivanjem preduma u previsokom iznosu ne bi onemogućilo osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka u ostvarenju njihove odluke da se postupak ipak provede iako po mišljenju privremenog stečajnog upravitelja imovina dužnika nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka.

U ovom konkretnom slučaju prvostupanjski sud je propustio na pravilan način cijeliti izvješće privremenog stečajnog upravitelja kako u pogledu vrijednosti imovine dužnika koja bi ušla u stečajnu masu tako i u pogledu visine preduma. Pri tome je potpuno izgubio iz vida da je već uplaćen predum za provođenje stečajnog postupka u iznosu od 5.000,00 kn po pozivu suda u skraćenom stečajnom postupku koji je prethodio ovom postupku, kao i da dužnik ostvaruje određene prihode od zakupa imovine. Nema razloga ni o tome zašto sud smatra da bi na ime nagrade privremenom stečajnom upravitelju trebalo isplatiti 10.000,00 kn, a stečajnom upravitelju 20.000,00 kn.

Navedeno predstavlja takve nedostatke zbog kojih se prvostupanjsko rješenje ne može ispitati, pa je njegovim donošenjem, pored bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. u vezi s člankom 8. ZPP-a i člankom 11. stavak 3. Stečajnog zakona na koju s pravom ukazuje žalitelj, učinjena i bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Zato je na temelju odredbe članka 380. točka 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona valjalo uvažiti žalbu stečajnog vjerovnika, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti uočene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, tako što će dati jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama potrebnim za donošenje pravilne i zakonite odluke kojom stečajni sudac poziva osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka da uplate predujam za namirenje troškova tog postupka, i to kako činjenica o vrijednosti imovine dužnika koja bi ušla u stečajnu masu, tako i predvidivim troškovima stečajnog postupka. Pri tome je dužan voditi računa o pravilnoj primijeni odredbe članka 155. Stečajnog zakona kojom je propisano što čini troškove stečajnog postupka, odredbama Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15), utvrditi koja imovina ulazi u stečajnu masu i mogućnost njenog unovčenja, o tome eventualno zatražiti dodatno izvješće stečajnog upravitelja, te donijeti novu na zakonu osnovanu odluku o prijedlogu privremenog stečajnog upravitelja za otvaranje i zaključenje ovog stečajnog postupka.

U Zagrebu 11. listopada 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN